

ZARZĄDZENIE

Dnia 6 lutego 2019 r.

Na podstawie 530 § 2 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. i art. 545 § 2 k.p.k. odmówić przyjęcia wniosku J. O. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Wojewódzkiego w B., sygn. akt III K [...], zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 lipca 1998 r., sygn. akt II AKa [...], wobec nieuzupełnienia w terminie braku formalnego wniosku przez jego sporządzenie i podpisanie przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym.

UZASADNIENIE

W skierowanej do Sądu Najwyższego korespondencji z dnia 21 maja 2018 r. (k. 2 - 5 akt SN), skazany J. O. złożył wniosek o wznowienie postępowania w sprawie, która toczyła się przed ówczesnym Sądem Wojewódzkim w B., sygn. akt III K [...], zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 lipca 1998 r., sygn. akt II AKa [...]. Jednocześnie zwrócił się o wyznaczenie adwokata z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienia postępowania. Po zbadaniu sytuacji majątkowej skazanego wniosek ten został uwzględniony i J. O. wyznaczono obrońcę z urzędu w osobie adw. M. K. T. – Kancelaria Adwokacka w W. (k. 27). Pismem z dnia 26 listopada 2018 r. (k. 63) wyznaczony J. O. obrońca z urzędu poinformował Sąd Najwyższy, że po zbadaniu akt sprawy nie stwierdził podstaw do wznowienia postępowania.

Wobec tego w dniu 27 grudnia 2018 r. doręczono skazanemu wezwanie do uzupełnienia braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania przez jego sporządzenie lub podpisanie przez obrońcę, w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem uznania wniosku za bezskuteczny (k. 84 w zw. z k. 80 - 81). W piśmie tym poinformowano ponadto J. O., że Sąd Najwyższy nie ma obowiązku

wyznaczania kolejnego adwokata z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienia postępowania (k. 81).

Pomimo tego, w odpowiedzi na wezwanie skazany pismem z dnia 28 grudnia 2018 r. zwrócił się do Sądu Najwyższego o ponowne wyznaczenie adwokata z urzędu, akcentując, że w dalszym ciągu podtrzymuje on stanowisko co do występowania podstaw do wznowienia postępowania (k. 82).

W przedstawionych realiach procesowych sprawy nie budzi wątpliwości, że skazany nie uzupełnił braku formalnego wniosku o wznowienie postępowania, który – z racji osobistego sporządzenia go przez skazanego – nie spełniał wymogu określonego w art. 545 § 2 k.p.k., tj. nie został porządzony i podpisany przez obrońcę będącego adwokatem lub radcą prawnym. Należy na marginesie podkreślić, że przekonanie strony o występowaniu podstaw do wznowienia postępowania nie może uzasadniać wysuwania przez nią żądania wyznaczenia kolejnego obrońcę z urzędu w celu sporządzenia i podpisania wniosku o wznowienie (*zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 października 2010 r., III KZ 78/10, OSNwSK 2010/1/2124*). Prawo do pomocy obrońcy z urzędu w zakresie zbadania sprawy pod kątem podstaw wznowieniowych zostało w niniejszej sprawie zagwarantowane.

Mając na uwadze powyższe, należało odmówić przyjęcia osobistego wniosku J. O. o wznowienie postępowania, co nie stanowi przeszkody do złożenia tego rodzaju wniosku na korzyść skazanego, spełniającego wszystkie wymogi formalne, w późniejszym terminie.